S-144

27/9.7.1879: ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΟΥΑΡΡΕΝ

Απάντηση στους ισχυρισμούς του Σερ Γκάρνετ Γούλσλη και του Συνταγματάρχη Ουάρρεν γύρω από την καταπίεση του λαού, αλλά και για τις ταυτότητες των επιστολογράφων που κατάγγελλαν τη κακοδιοίκηση στην Κύπρο ήλθε αργότερα δημόσια, τον Ιούνιο του 1879, όταν οι ιδιες απόψεις του Διοικητή Λεμεσού Ουάρρεν δημοσιεύθηκαν στην "Κυανή Βίβλο"-την ετήσια έκθεση για την κατάσταση στην Κύπρο.

Η απάντηση προήλθε από αναγνώστη της εφημερίδας "Νέον Κίτιον" της 27/9 Ιουλίου 1879 που έγραφε από τη Λεμεσό:

"Αξιότιμε Κύριε συντάκτα του "Νέου Κιτίου",

Το ημέτερον φύλλον είναι μικρόν, λίαν μικρόν ή ώστε να παράσχη ημίν αρκούντα χώρον προς αναίρεσιν της απολογητικής εκθέσεως της εν τη "Κυανή Βίβλω" καταχωρισθείσης απολογίας. Αρκούμεθα λοιπόν αναιρούντες ολίγα εκ των πολλών, αφού άλλωστε οι τα εν Κύπρω κακώς έχοντα καταγγείλαντες απολογούνταν εν εκτάσει όπου δει.

Επιτραπήτω δι' ημίν ο εγωϊσμός του να εκθέσωμεν ενταύθα επί του παρόντος και εν συντόμω τα την καθ' ημάς διήγησιν αφορώντα.

Αλλ' υπάρχει άραγε ανάγκη αναιρέσεως των πραγμάτων αυτών μονοχί φωνήν αφιέντων.

Προς γνώσιν όμως των μακράν διατελούντων αναλαμβάνομεν το άχαρι τούτο έργον επικαλούμενοι την προσοχήν του αναγνώστου και δη τον διϊσχυρισμόν ότι "ο λαός της Λεμεσού εκτιμά τας προσπαθείας της ενταύθα διοικήσεως" αποδείκνυσιν αβάσιμον ή υπό ημερομηνίαν 25/6 Απριλίου ευχαριστήριος των Λεμησίων προς τον αξιότιμον συμπολίτην των κ. Ο.Ι. Ιασονίδην και η δι' αυτού έκφρασις της ευγνωμοσύνης των προς τους εν τη Βουλή υπερμαχήσαντας των παραπόνων ευγενείς και φιλανθρώπους, βουλευτάς επίσης δε και η υπό ημερομηνία 18/30 λήγοντος αποσταλείσα προς το εκεί των εξωτερικών Υπουργείων της Ανάσσης αναφορά των Αγίου Κιτίου, Ιασονίδη, Παλαιολόγου και Οράτου.

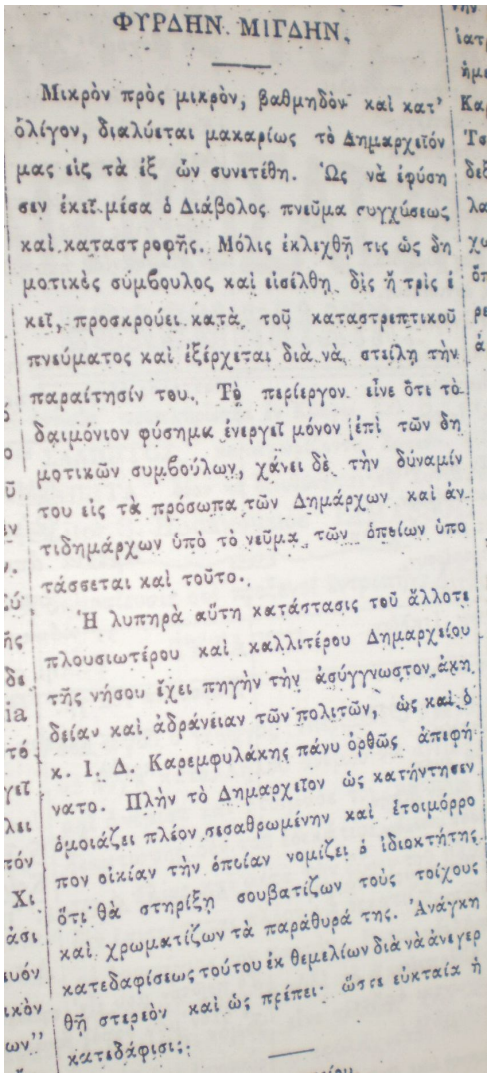

ΦΥΡΔΗΝ. ΜΙΓΔΗΝ.

Μικρὸν πρὸς μικρὸν, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, διαλύεται μακαρίως τὸ Δημαρχεῖόν μας εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. Ὡς νὰ ἐφύσησεν ἐκεῖ μέσα ὁ Διάβολος πνεῦμα συγχύσεως καὶ καταστροφῆς. Μόλις ἐκλιχθῆ τις ὡς δημοτικὸς σύμβουλος καὶ εἰσέλθῃ δὶς ἢ τρὶς ἐκεῖ, προσκρούει κατὰ τοῦ καταστρεπτικοῦ πνεύματος καὶ ἐξέρχεται διὰ νὰ στείλῃ τὴν παραίτησίν του. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι τὸ δαιμόνιον φύσημα ἐνεργεῖ μόνον ἐπὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων, χάνει δὲ τὴν δύναμίν του εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Δημάρχων καὶ ἀντιδημάρχων ὑπὸ τὸ νεῦμα τῶν ὁποίων ὑποτάσσεται καὶ τοῦτο.

Ἡ λυπηρὰ αὕτη κατάστασις τοῦ ἄλλοτε πλουσιωτέρου καὶ καλλιτέρου Δημαρχείου τῆς νήσου ἔχει πηγὴν τὴν ἀσύγγνωστον ἄχνη δείαν καὶ ἀδρανείαν τῶν πολιτῶν, ὡς καὶ ὁ κ. Ι. Δ. Καρεμφυλάκης πάνυ ὀρθῶς ἀπεφήνατο. Πλὴν τὸ Δημαρχεῖον ὡς κατήντησεν ὁμοιάζει πλέον σεσαθρωμένην καὶ ἑτοιμόρροπον οἰκίαν τὴν ὁποίαν νομίζει ὁ ἰδιοκτήτης ὅτι θὰ στηρίξῃ σουβατίζων τοὺς τοίχους καὶ χρωματίζων τὰ παράθυρά της. Ἀνάγκη κατεδαφίσεως τούτου ἐκ θεμελίων διὰ νὰ ἀνεγερθῇ στερεὸν καὶ ὡς πρέπει· ὥστε εὐκταία ἡ κατεδάφισις.

Εφημερίδα "Σάλπιγξ"14 Αυγούστου 1885

Τούτο αποδείκνυσι νομίζομεν αρκούντως ότι δεν είναι η εν Λεμησσώ υπάρχουσα ευάριθμος και ασήμαντος σπείρα ξένων ήτις εχάλκευσε τας καταγγελίας "όπως ίδη τα ονόματά της τυπωμένα και εγείρη σπουδαίους λόγους και αυτών εν τω κοινοβουλίω υπό ευπίστων μελών".

Η μετριοφροσύνη ην προς την σπείραν ταύτην των ξένων αποδίδει η απολογητική έκθεσις είναι όλως πλάσματα της φαντασίας καθ' όσον ουδόλως εγίνωσκεν η σπείρα αυτή ότι θα εγίνετο εν τη Βουλή ή αλλαχού χρήσις των ονομάτων της.

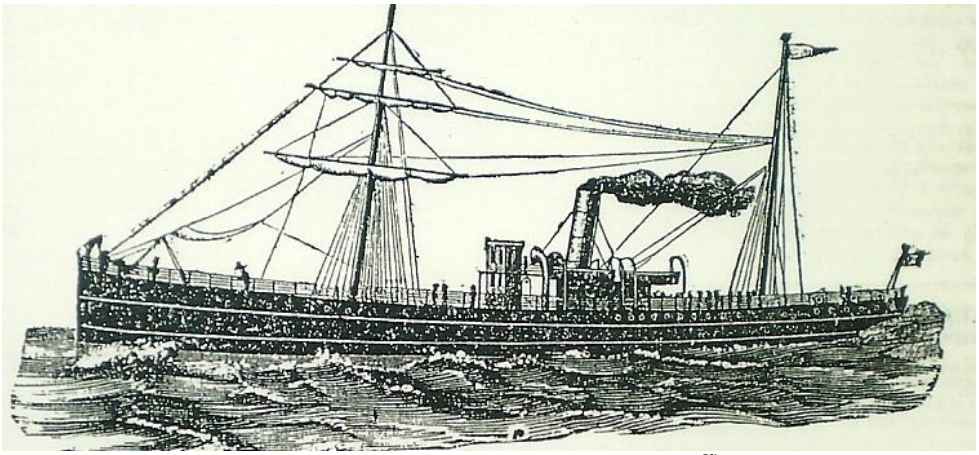

Το ατμόπλοιο της εταιρείας FABRE το οποίο στις αρχές του 21ου αιώνα εκτελούσε τη γραμμή Μασσαλίας – Κύπρου με προσεγγίσεις στα λιμάνια της Λεμεσού της Πάφου και του Καραβοστασίου. Το πλοίο αντιπροσώπευαν στην Κύπρο οι αδελφοί Περιστιάνη και παρέθεταν τη φωτογραφία του στις ανακοινώσεις τους. Ενα άλλο σκάφος ήταν της Ατμοπλοϊας Δ. ΔΗΜΟΚΑΣ και ΣΙΑ (Ταχυδρομική Γραμμή) το οποίο εκτελούσε τη γραμμή Πειραιώς-Κρήτης-Κύπρου και Αιγύπτου με προσεγγίσεις στα λιμάνια Πορτ Σαϊντ, Αλεξάνδεια, Περαιά, Χανιά, (Χανία όπως αναφερόταν) Ρέθυμνο και Ηράκλειο, σύμφωνα με ανακοίνωση του πράκτορα Ν.Ι. Δημητρίου από τη Λάρνακα στις 22/4 Απριλίου 1906

Ο Παλαιολόγος λέγει η έκθεσης δεν είναι Κύπριος, αλλά ξένος διδάσκαλος εξ Ελλάδος κλπ. Περί του αληθούς των πληροφοριών τούτων απεφηνάσθησαν οι των κ. Παλαιολόγον γινόσκωντες συμπατριώται του Κύπριοι, το δε σωματείον εις ορισθείς Κύπριος έχει την τιμήν να ανήκει προς πενταετίας συσταθέν ουδέν απολύτως υποδείκνυσιν επαναστατικόν χαρακτήρα.

Ο χαρακτήρ του ως και παντός τοιούτου σωματείου είναι φιλεκπαιδευτικός, αποτελείται δε ουχί εξ ευαρίθμων και ασημοτάτων προσώπων, αλλ' εκ των τα πρώτα φερόντων πολιτών εμπόρων ως επί το πλείστον φιλησύχων και φιλομούσων, ο δε κ. Θεμιστοκλέους ούτινος ο ρηθείς Παλαιολόγος ποιείται, εύφημον μνείαν, εν τη επιστολή του εκείνη, είναι ο κ. Διόφαντος Θεμιστοκλέους εν Λάρνακι κατοικών και μη ανήκων εις τον του Παλαιολόγου σύλλογον, όστις κατά την έκθεσιν σύγκειται κυρίως εξ οπαδών του ελληνικού εθνικού ελληνικού κινήματος.

Τοιαύτη και τηλικαύτη σύγχισις πραγμάτων και ονομάτων ήκιστα τη αληθεία συντελεί εις διαπίστωσιν της αληθείας της απολογίας αδίκως κατηγορηθέντων υπαλλήλων.

Ο κ. Οράτης είναι επίσης Κύπριος ως πάντες γινώσκομεν και το επώνυμον αυτού επιμαρτυρεί εις των ευηποληπτοτέρων εμπόρων εν Αλεξανδρεία και πρόεδρος της προ πολλών ετών συσταθείσης φιλοπτώχου και φιλομούσου κυπριακής εν Αιγύπτω αδελφότητος, ής ο σκοπός παν άλλο είναι ή η διάδοσις δυσαρεστήσεως παρά τοις Κυπρίους, ως η έκθεσις διατείνεται.

Αν δεν προστίθηται η Αδελφότης αύτη και την διάδοσιν του ελληνισμού, ως η έκθεσις λέγει ανά την Ανατολήν, δεν είναι νομίζομεν τούτο σφάλμα διότι ελληνισμός δεν είναι ίσος τω βαρβαρισμός. Δεν είναι πονηρά επινόησις ανάξια πάσης προσοχής η είδησις ότι άνθρωποι εχειροπεδώθησαν εξυλίσθησαν και εφυλακίσθησαν άνευ αφορμής ουδέ εγένετο τούτο μόνον εις ληστάς, φονείς και πασιγνώστους κακούργους.

Οι ομοδίται και βουνιώται, ο Τσολάκ Γιωργής, πρώην Τσολάκ Αμπτουλλάχ από το Μονάγρι, ο Γιωργάκης Παπαπανάγου, από την Ερήμην, ο Γιαννής Παναγιώτου από Λάνιαν προ ολίγων ημερών έτι ο ασθενής Γιαννής Χατζηγεώργη από Ακρωτήρι δεν είναι κακούργοι και δεν υπήρξαν ποτέ τοιούτοι.

Καθόλον δε το χρονικό διάστημα της παρούσης ενταύθα διοικήσεως άπαξ μόνον, όσον ημείς γινώσκομεν, συνέπεσεν ευκαιρία να δείξει την αυστηρότητα της προς κακούργους κατά

του πρώην μεν ζωοκλέπτου, νυν δε ιεροσύλου Ταχίρη ανεψιού του Καδή Λεμησού και υιού του γνωστού κλεπταποδόχου Μουλλά Σελεημάνη από Μαλιάν και ο κακούργος προσκληθείς δις και

τρεις διά κλήσεως προσήλθε μετά εβδομάδας πολλάς και αθωωθείς διά της ψήφου δύο άγγλων και τριών τούρκων μειονοψηφούντος μόνον του χριστιανού κ. Ηρακλέους Μιχαηλίδου ανεχώρησε θριαμβεύων διά να πράξη χείρονα.

"Απαξ μόνον" λέγει η έκθεσις της διοικήσεως "εκακοποιήθη χωρικός υπό ζαπτιέ και ο ένοχος ετιμωρήθη διά διμήνου ειρκτής. Ω φρίκη. Λοιπόν μόνον διμήνου ειρκτής ήτο άξιος Ταχίρης Σαλίχης, ο διά γυμνής σπάθης αιματοκυλήσας τον Κολοσσιάτην Λαζαρήν, διότι δεν του έδωκε κρασίν.

" Δεν γνωρίζω να εκακοποιήθη άλλος υπό ζαπτιέδων". Η παροιμία λέγει ότι ο κουφότερος των ανθρώπων είναι εκείνος, ο οποίος δεν θέλει να ακούση.

Εις τον κ. Φίλλιπς επεδόθη παλαιά αναφορά του μνημονευθέντος Ερημιώτου, όστις εκτός του ότι ήχθη χειροπεδωμένος εις Λεμησσόν επί συκοφαντία ζαπτιέ, ότι παρήκουσε αυτώ και εκτός του ότι έμεινε ερρυμένος επί της υδραγωγής εν Κολοσσίω και χεροπεδομένος μίαν νύκτα, εξυλοκοπήθη εντός της αγοράς της Λεμησσού.

Ούτος έγραψεν αναφοράν διά τους ραβδισμούς μόνον, ο δε αστυνόμος τον συνεβούλευσεν να λάβη αυτήν και να φύγη, διότι θα ερρίπτετο εις το φρούριον και θα εξυλίζετο με τον σβούρτουλλαν. Προ της απειλής αυτής του δοικητηρίου εδάρη ο νεροφόρος Γιανής Κυριακού και τω αφηρέθη διά της βίας το ύδωρ ο δε Καδής τον δικαίωσεν φυλακίσας αυτόν και επί οκτώ ημέρας.

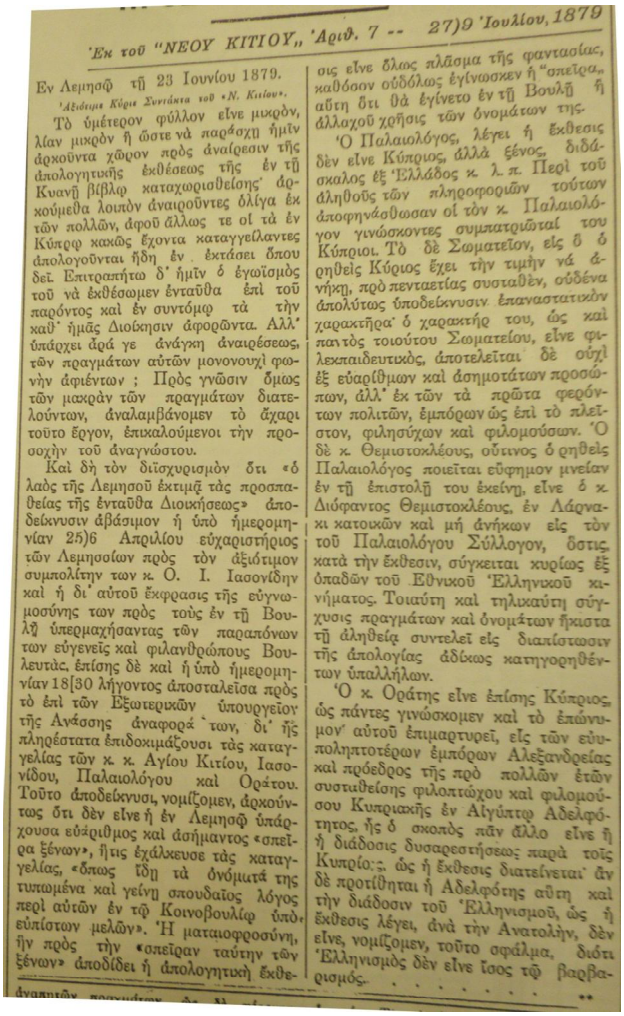

Ἐκ τοῦ "ΝΕΟΥ ΚΙΤΙΟΥ„ Ἀριθ. 7 -- 27)9 Ἰουλίου, 1879

Ἐν Λεμησῷ τῇ 23 Ἰουνίου 1879.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ν. Κιτίου».

Τὸ ὑμέτερον φύλλον εἶνε μικρόν, λίαν μικρὸν ἢ ὥστε νὰ παράσχῃ ἡμῖν ἀρκοῦντα χῶρον πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἀπολογητικῆς ἐκθέσεως τῆς ἐν τῇ Κυανῇ βίβλῳ καταχωρισθείσης· ἀρκούμεθα λοιπὸν ἀναιροῦντες ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν, ἀφοῦ ἄλλως τε οἱ τὰ ἐν Κύπρῳ κακῶς ἔχοντα καταγγείλαντες ἀπολογοῦνται ἤδη ἐν ἐκτάσει ὅπου δεῖ. Ἐπιτραπήτω δ' ἡμῖν ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐν συντόμῳ τὰ τὴν καθ' ἡμᾶς Διοίκησιν ἀφορῶντα. Ἀλλ' ὑπάρχει ἀρά γε ἀνάγκη ἀναιρέσεως, τῶν πραγμάτων αὐτῶν μονονουχὶ φωνὴν ἀφιέντων ; Πρὸς γνῶσιν ὅμως τῶν μακρὰν τῶν πραγμάτων διατελούντων, ἀναλαμβάνομεν τὸ ἄχαρι τοῦτο ἔργον, ἐπικαλούμενοι τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου.

Καὶ δὴ τὸν διϊσχυρισμὸν ὅτι «ὁ λαὸς τῆς Λεμησοῦ ἐκτιμᾷ τὰς προσπαθείας τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως» ἀποδείκνυσιν ἀβάσιμον ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25)6 Ἀπριλίου εὐχαριστήριος τῶν Λεμησσίων πρὸς τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην των κ. Ο. Ι. Ιασονίδην καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἔκφρασις τῆς εὐγνωμοσύνης των πρὸς τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ ὑπερμαχήσαντας τῶν παραπόνων των εὐγενεῖς καὶ φιλανθρώπους Βουλευτὰς, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18[30 λήγοντος ἀποσταλεῖσα πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ἀνάσσης ἀναφορά των, δι' ἧς πληρέστατα ἐπιδοκιμάζουσι τὰς καταγγελίας τῶν κ. κ. Ἁγίου Κιτίου, Ιασονίδου, Παλαιολόγου καὶ Ὁράτου. Τοῦτο ἀποδείκνυσι, νομίζομεν, ἀρκούντως ὅτι δὲν εἶνε ἡ ἐν Λεμησῷ ὑπάρχουσα εὐάριθμος καὶ ἀσήμαντος «σπεῖρα ξένων», ἥτις ἐχάλκευσε τὰς καταγγελίας, «ὅπως ἴδῃ τὰ ὀνόματά της τυπωμένα καὶ γείνῃ σπουδαῖος λόγος περὶ αὐτῶν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὑπὸ εὐπίστων μελῶν». Ἡ ματαιοφροσύνη, ἣν πρὸς τὴν «σπεῖραν ταύτην τῶν ξένων» ἀποδίδει ἡ ἀπολογητικὴ ἔκθεσις εἶνε ὅλως πλᾶσμα τῆς φαντασίας, καθόσον οὐδόλως ἐγίνωσκεν ἡ "σπεῖρα„ αὕτη ὅτι θὰ ἐγίνετο ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἄλλοῦ χρῆσις τῶν ὀνομάτων της.

Ὁ Παλαιολόγος, λέγει ἡ ἔκθεσις δὲν εἶνε Κύπριος, ἀλλὰ ξένος, διδάσκαλος ἐξ Ἑλλάδος κ. λ. π. Περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῶν πληροφοριῶν τούτων ἀποφηνάσθωσαν οἱ τὸν κ. Παλαιολόγον γινώσκοντες συμπατριῶται του Κύπριοι. Τὸ δὲ Σωματεῖον, εἰς ὃ ὁ ρηθεὶς Κύριος ἔχει τὴν τιμὴν νά ἀνήκῃ, πρὸ πενταετίας συσταθὲν, οὐδένα ἀπολύτως ὑποδείκνυσιν ἐπαναστατικὸν χαρακτῆρα· ὁ χαρακτὴρ του, ὡς καὶ παντὸς τοιούτου Σωματείου, εἶνε φιλεκπαιδευτικὸς, ἀποτελεῖται δὲ οὐχὶ ἐξ εὐαρίθμων καὶ ἀσημοτάτων προσώπων, ἀλλ' ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων πολιτῶν, ἐμπόρων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, φιλησύχων καὶ φιλομούσων. Ὁ δὲ κ. Θεμιστοκλέους, οὗτινος ὁ ρηθεὶς Παλαιολόγος ποιεῖται εὐφημον μνείαν ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ἐκείνῃ, εἶνε ὁ κ. Διόφαντος Θεμιστοκλέους, ἐν Λάρνακι κατοικῶν καὶ μὴ ἀνήκων εἰς τὸν τοῦ Παλαιολόγου Σύλλογον, ὅστις, κατὰ τὴν ἔκθεσιν, σύγκειται κυρίως ἐξ ὀπαδῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ κινήματος. Τοιαύτη καὶ τηλικαύτη σύγχυσις πραγμάτων καὶ ὀνομάτων ἥκιστα τῇ ἀληθείᾳ συντελεῖ εἰς διαπίστωσιν τῆς ἀπολογίας ἀδίκως κατηγορηθέντων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. Ὁράτης εἶνε ἐπίσης Κύπριος, ὡς πάντες γινώσκομεν καὶ τὸ ἐπώνυμον· αὐτοῦ ἐπιμαρτυρεῖ, εἷς τῶν εὐπορωτέρων ἐμπόρων Ἀλεξανδρείας καὶ πρόεδρος τῆς πρὸ πολλῶν ἐτῶν συσταθείσης φιλοπτώχου καὶ φιλομούσου Κυπριακῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀδελφότητος, ἧς ὁ σκοπὸς πᾶν ἄλλο εἶνε ἢ ἡ διάδοσις δυσαρεστήσεως παρὰ τοῖς Κυπρίοις, ὡς ἡ ἔκθεσις διατείνεται· ἂν δὲ προτίθηται ἡ Ἀδελφότης αὕτη καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς ἡ ἔκθεσις λέγει, ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν, δὲν εἶνε, νομίζομεν, τοῦτο σφάλμα, διότι Ἑλληνισμὸς δὲν εἶνε ἴσος τῷ βαρβαρισμός. . . . . **

Αναδημοσίευση από τη ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ (4 6 1927)

"Τη προτάσει και συνεναίσει πάντων" γράφει η διοίκησις απεφάσισα να ζητήσω την τετραήμερον ελευθέραν εργασίαν. Τούτο ανατρέπει άρδην το υπό των Λεμησσίων κατ' Απρίλιον υπογραφέν πιστοποιητικόν έχον ως εξής: Οι υποφαινόμενοι πιστοποιούμεν ότι την προς διοχέτευσιν ποσίμου ύδατος εις Λεμησσόν τετραήμερον αγγαρείαν, ούτε προετείναμεν ούτε οικειοθελώς αυτήν εξετέλεσαν. Υπεβλήθημεν εις ταύτην κατόπιν επισήμου προκηρύξεως δι'ης αύτη επεβάλλετο πάσι από του 16 έως 60 έτους της ηλικίας των".

Ο Παλαιολόγος λέγει η έκθεσις της διοικήσεως, ον συνήντησεν μετά του αρνείται όσα έγραψεν. Ο μάρτυς ον επικαλείται διέψευσεν τούτο ενώπιον πολλών ακροατών ερωτηθείς υπό του Κ. Παλαιολόγου.

"Ηγνόουν ότι ο εις των φυλακισθέντων και εις καταναγκαστικά έργα υποβληθέντων τιτανοκαυστών ήτο ιερεύς, καθ' όσον ουδέν έφερε διακριτικόν σημείον. Μετά δύο ημέρας ότε έμαθον τούτο τον απήλλαξα".

Επρεπε να φορεί φελώνιον άραγε διά να διακρίνητε ότι είναι ιερεύς. Αλλά νομίζομεν ότι η δοθείσα υπό του δασοφύλακος αναφορά απεκάλει αυτόν Παπαϊωάννην και η καταδικαστική απόφασις της διοικήσεως η αναιρούσα την του Καδή απεκάλει αυτόν.

Ωσαύτως και εν τη πρώτη προς τον Μέγα Αρμοστήν απολογία της η διοίκησις διά της καταγγελίας του Αγίου Κιτίου έλεγεν ότι έπραξεν τούτο, διότι εθεώρει άπαντας ίσους ενώπιον του Νόμου.

Δεν είναι δε δύο αι ημέραι εις ας ο ρηθείς ιερεύς μετά των άλλων υπεβλήθη εις καταναγαστικήν εργασίαν, αλλά πολλαί πλείσται ως το υπό των παθόντων υπογεγραμμένον πιστοποιητικόν αποφαίνεται".

Διάφορες ειδήσεις από το ΝΕΟ ΚΙΤΙΟ του Ιανουαρίου του 1880

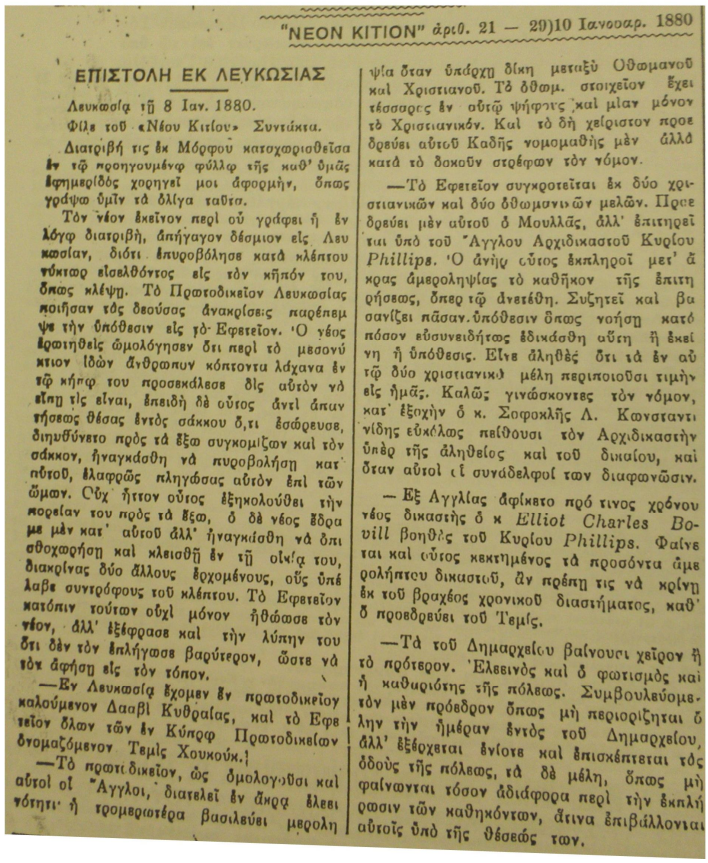

"ΝΕΟΝ ΚΙΤΙΟΝ" ἀριθ. 21 — 29)10 Ιανουαρ. 1880

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Λευκωσίᾳ τῇ 8 Ιαν. 1880.

Φίλε τοῦ «Νέου Κιτίου» Συντάκτα.

Διατριβή τις ἐκ Μόρφου κατοχωρισθεῖσα ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς καθ' ὑμᾶς ἐφημερίδος χορηγεῖ μοι ἀφορμήν, ὅπως γράψω ὑμῖν τὰ ὀλίγα ταῦτα.

Τὸν νέον ἐκεῖνον περὶ οὗ γράφει ἡ ἐν λόγῳ διατριβή, ἀπήγαγον δέσμιον εἰς Λευκωσίαν, διότι ἐπυροβόλησε κατὰ κλέπτου νύκτωρ εἰσελθόντος εἰς τὸν κῆπόν του, ὅπως κλέψῃ. Τὸ Πρωτοδικεῖον Λευκωσίας ποιῆσαν τὰς δεούσας ἀνακρίσεις παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Εφετεῖον. Ὁ νέος ἐρωτηθεὶς ὡμολόγησεν ὅτι περὶ τὸ μεσονύκτιον ἰδὼν ἄνθρωπον κόπτοντα λάχανα ἐν τῷ κήπῳ του προσεκάλεσε δὶς αὐτὸν νὰ εἴπῃ τὶς εἶναι, ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἀντὶ ἀπαντήσεως θέσας ἐντὸς σάκκου ὅ,τι ἐσώρευσε, διηυθύνετο πρὸς τὰ ἔξω συγκομίζων καὶ τὸν σάκκον, ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτοῦ, ἐλαφρῶς πληγώσας αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων. Οὐχ ἧττον οὗτος ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του πρὸς τὰ ἔξω, ὁ δὲ νέος ἔδραμε μὲν κατ' αὐτοῦ ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ καὶ κλεισθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, διακρίνας δύο ἄλλους ἐρχομένους, οὓς ὑπέλαβε συντρόφους τοῦ κλέπτου. Τὸ Εφετεῖον κατόπιν τούτων οὐχὶ μόνον ἠθώωσε τὸν νέον, ἀλλ' ἐξέφρασε καὶ τὴν λύπην του ὅτι δὲν τὸν ἐπλήγωσε βαρύτερον, ὥστε νὰ τὸν ἀφήσῃ εἰς τὸν τόπον.

—Εν Λευκωσίᾳ ἔχομεν ἓν πρωτοδικεῖον καλούμενον Δααβὶ Κυθραίας, καὶ τὸ Εφετεῖον ὅλων τῶν ἐν Κύπρῳ Πρωτοδικείων ὀνομαζόμενον Τεμὶς Χουκούκ.

—Τὸ πρωτοδικεῖον, ὡς ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι, διατελεῖ ἐν ἄκρᾳ ἐλεεινότητι· ἡ τρομερωτέρα βασιλεύει μεροληψία ὅταν ὑπάρχῃ δίκη μεταξὺ Οθωμανοῦ καὶ Χριστιανοῦ. Τὸ ὀθωμ. στοιχεῖον ἔχει τέσσαρες ἐν αὐτῷ ψήφους καὶ μίαν μόνον τὸ Χριστιανικόν. Καὶ τὸ δὴ χείριστον προεδρεύει αὐτοῦ Καδῆς νομομαθὴς μὲν ἀλλὰ κατὰ τὸ δοκοῦν στρέφων τὸν νόμον.

—Τὸ Εφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ δύο χριστιανικῶν καὶ δύο ὀθωμανικῶν μελῶν. Προεδρεύει μὲν αὐτοῦ ὁ Μουλλᾶς, ἀλλ' ἐπιτηρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Αρχιδικαστοῦ Κυρίου *Phillips*. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκπληροῖ μετ' ἄκρας ἀμεροληψίας τὸ καθῆκον τῆς ἐπιτηρήσεως, ὅπερ τῷ ἀνετέθη. Συζητεῖ καὶ βασανίζει πᾶσαν ὑπόθεσιν ὅπως νοήσῃ κατὰ πόσον εὐσυνειδήτως ἐδικάσθη αὕτη ἢ ἐκείνη ἡ ὑπόθεσις. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ δύο χριστιανικὰ μέλη περιποιοῦσι τιμὴν εἰς ἡμᾶς. Καλῶς γινώσκοντες τὸν νόμον, κατ' ἐξοχὴν ὁ κ. Σοφοκλῆς Λ. Κωνσταντινίδης εὐκόλως πείθουσι τὸν Αρχιδικαστὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, καὶ ὅταν αὐτοὶ οἱ συνάδελφοί των διαφωνῶσιν.

— Εξ Αγγλίας ἀφίκετο πρό τινος χρόνου νέος δικαστὴς ὁ κ *Elliot Charles Bovill* βοηθὸς τοῦ Κυρίου *Phillips*. Φαίνεται καὶ οὗτος κεκτημένος τὰ προσόντα ἀμεροληπτου δικαστοῦ, ἂν πρέπῃ τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ προεδρεύει τοῦ Τεμίς.

—Τὰ τοῦ Δημαρχείου βαίνουσι χεῖρον ἢ τὸ πρότερον. Ἐλεεινὸς καὶ ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως. Συμβουλεύομεν τὸν μὲν πρόεδρον ὅπως μὴ περιορίζηται ὅλην τὴν ἡμέραν ἐντὸς τοῦ Δημαρχείου, ἀλλ' ἐξέρχεται ἐνίοτε καὶ ἐπισκέπτεται τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, τὰ δὲ μέλη, ὅπως μὴ φαίνωνται τόσον ἀδιάφορα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλονται αὐτοῖς ὑπὸ τῆς θέσεώς των.